

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2014/95/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 22 октомври 2014 година

за изменение на Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на нефинансова информация и на информация за многообразието от страна на някои големи предприятия и групи

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 50, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) В своето съобщение, озаглавено „Акт за единния пазар — Дванадесет лоста за насърчаване на растежа и укрепване на доверието — „Заедно за нов тип икономически растеж““, прието на 13 април 2011 г., Комисията определи необходимостта от повишаване до сходно високи равнища сред държавите членки на изискванията за прозрачност на социалната информация и информацията за околната среда, която предоставят предприятията във всички сектори. Това по никакъв начин не пречи на държавите членки да изискват по целесъобразност допълнителни подобрения на прозрачността на нефинансовата информация на предприятията, което поради естеството си предполага непрекъснати усилия.
- (2) Необходимостта от подобряване на оповестяването от страна на предприятията на социалната информация и информацията относно околната среда бе подчертана отново в Съобщението на Комисията, озаглавено „Обновена стратегия на ЕС за периода 2011 — 2014 г. за корпоративната социална отговорност“, прието на 25 октомври 2011 г., чрез представяне на законодателно предложение в областта.
- (3) В своите резолюции от 6 февруари 2013 г. относно съответно „Корпоративната социална отговорност: отчетно, прозрачно и отговорно поведение на стопанските субекти и устойчив растеж“ и „Корпоративната социална отговорност: насърчаване на интересите на обществото и действия, насочени към постигането на устойчиво и приобщаващо възстановяване“ Европейският парламент призна значението на оповестяването на информация, свързана с устойчивостта, като социални и екологични фактори, от страна на предприятията с цел определяне на рисковете за устойчивостта и увеличаване на доверието на инвеститори и потребители. В действителност оповестяването на нефинансовата информация е жизненоважно за управлението на прехода към устойчива глобална икономика чрез съчетаване на дългосрочната рентабилност със социалната справедливост и опазването на околната среда. В този контекст оповестяването на нефинансовата информация спомага за измерването, наблюдението и управлението на резултатите от дейността на предприятията и тяхното въздействие върху обществото. Ето защо Европейският парламент призова Комисията да представи законодателно предложение за оповестяване на нефинансова информация от предприятията, предоставящо възможност за висока степен на гъвкавост на действията, с цел да се отчита многоизмерният характер на корпоративната социална отговорност (КСО) и многообразието на прилаганите от предприятията политики, свързани с КСО, при наличие на достатъчна степен на съпоставимост, за да се отговори на потребностите на инвеститорите и другите заинтересовани страни, както и на необходимостта от предоставяне на потребителите на лесен достъп до информацията относно въздействието на предприятията върху обществото.

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 47.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 15 април 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 29 септември 2014 г.

- (4) Координирането на националните разпоредби относно оповестяването на нефинансова информация по отношение на някои големи предприятия е от значение за интересите на предприятията, акционерите и другите заинтересовани страни. В тези области е необходимо координиране, тъй като по-голямата част от тези предприятия работят в повече от една държава членка.
- (5) Необходимо е също така да се установи минимално правно изискване по отношение на степента на информацията, която следва да се предоставя на обществеността и органите от предприятията в Съюза. Предприятията, които са предмет на настоящата директива, следва да дават верен и цялостен поглед върху своите политики, резултати и рискове.
- (6) С цел повишаване на съгласуваността и съпоставимостта на нефинансовата информация, която се оповестява в Съюза, определени големи предприятия следва да изготвят нефинансова декларация, съдържаща информация, отнасяща се поне до въпросите, свързани с околната среда, служителите и социалните въпроси, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите. Декларацията следва да включва описание на политиките, резултатите и рисковете, свързани с тези въпроси, и тя следва да се включи в доклада за дейността на съответното предприятие. Нефинансовата декларация следва да включва и информация относно процесите на надлежна проверка, прилагани от предприятието, също така по отношение на веригите на доставки и веригите на подизпълнителите на предприятията, ако това е приложимо и пропорционално, с цел да се идентифицират, предотвратят и смекчат съществуващите и потенциалните неблагоприятни въздействия. Следва да бъде възможно държавите членки да освобождават предприятията, които попадат в обхвата на настоящата директива, от задължението да изготвят нефинансова декларация, ако те представят отделен доклад, отнасящ се до същата финансова година и обхващащ същото съдържание.
- (7) Ако от дадено предприятие се изисква да изготви нефинансова декларация, тази декларация следва да съдържа по отношение на екологичните въпроси подробна информация относно текущото и предвидимото въздействие на дейността на предприятието върху околната среда и по целесъобразност върху здравето и безопасността, използването на енергия от възобновяеми и/или невъзобновяеми източници, емисиите на парникови газове, потреблението на вода и замърсяването на въздуха. По отношение на социалните въпроси и въпросите, свързани със служителите, предоставената в декларацията информация може да се отнася до предприетите действия за осигуряване на равенство между половете, прилагането на основните конвенции на Международната организация на труда, условията на труд, социалния диалог, зачитането на правото на информиране и консултиране на работниците, зачитането на синдикалните права, здравословните и безопасни условия на работното място, диалога с местните общности и/или действията, предприети с оглед на защитата и развитието на тези общности. По отношение на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите нефинансовата декларация би могла да включва информация относно предотвратяването на нарушенията на правата на човека и/или наличните инструменти за борба с корупцията и подкупите.
- (8) Предприятията, които попадат в обхвата на настоящата директива, следва да предоставят подходяща информация във връзка с въпроси, които се открояват като най-вероятни причини за реализиране на основните рискове от тежки въздействия, наред с тези, които вече са се реализирали. Тежестта на тези въздействия следва да се преценява с оглед на техния мащаб и сериозност. Рисковете от неблагоприятни въздействия могат да произтичат от собствени действия на предприятието или могат да бъдат свързани с неговата дейност, а ако това е приложимо и пропорционално — с неговите продукти, услуги и стопански отношения, включително с неговата верига на доставки и неговата верига на подизпълнители. Това не следва да води до ненужна допълнителна административна тежест за малките и средните предприятия.
- (9) При предоставянето на тази информация предприятията, които попадат в обхвата на настоящата директива, могат да разчитат на националните рамки, на рамките, основани на нормите на Съюза, като например Схемата за екологично управление и одит (EMAS), или на международните рамки, като например Глобалния договор на Организацията на обединените нации (ООН), Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека, прилагащи рамката на ООН „Утвърждаване, спазване и правни средства за защита“, Насоките за многонационалните предприятия на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), стандарта ISO 26000 на Международната организация по стандартизация, Тристранната декларация на Международната организация на труда относно принципите за многонационалните предприятия и социалната политика, Глобалната инициатива за отчетане или други признати международни рамки.
- (10) Държавите членки следва да осигурят съществуването на адекватни и ефективни механизми за гарантиране на оповестяването на нефинансова информация от предприятията в съответствие с настоящата директива. За тази цел държавите членки следва да гарантират, че са въведени ефективни национални процедури за налагане на спазването на задълженията, предвидени в настоящата директива, и че тези процедури са на разположение на всички физически и юридически лица, които имат законен интерес в съответствие с националното право да се осигури спазването на разпоредбите на настоящата директива.
- (11) В параграф 47 от заключителния документ на конференцията „Рио +20“ на Организацията на обединените нации, озаглавен „Бъдещето, което искаме“, се признава важността на корпоративната отчетност във връзка с устойчивостта и предприятията се насърчават, когато е целесъобразно, да разглеждат възможността за интегриране на информацията за устойчивото развитие в своя цикъл на отчетане. В нея също така се насърчават предприятията, заинтересованите правителства и заинтересованите страни с подкрепата на системата на Организацията на обединените нации, когато това е подходящо, да разработват модели за най-добри практики и да улесняват интегрирането на финансовата и нефинансовата информация, като вземат предвид опита от вече съществуващите рамки.

- (12) Достъпът на инвеститорите до нефинансова информация е стъпка към постигането до 2020 г. на пазарни и политически стимули, които благоприятстват бизнес инвестициите в ефективността съгласно Пътната карта за ефективно използване на ресурсите в Европа.
- (13) В заключенията си от 24 и 25 март 2011 г. Европейският съвет призова за намаляване на цялостната регулаторна тежест, по-специално за малките и средните предприятия (МСП), на европейско и на национално равнище, и предложи мерки за повишаване на производителността, а стратегията „Европа 2020“ за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж се стреми да подобри бизнес средата за МСП и да насърчи тяхната интернационализация. Така, в съответствие с принципа „мисли първо за малките“, новите изисквания за оповестяване следва да се прилагат само за определени големи предприятия и групи.
- (14) Обхватът на тези изисквания за оповестяване на нефинансова информация следва да бъде определен при отчитане на средния брой служители, общия счетоводен баланс и нетния оборот. МСП следва да бъдат освободени от допълнителни изисквания, а задължението да бъде оповестена нефинансова декларация следва да се прилага само за тези големи предприятия, които са дружества, извършващи дейност от обществен интерес, и за тези дружества, извършващи дейност от обществен интерес, които са предприятия майки на голяма група, чийто среден брой служители във всеки случай надвишава 500 човека, в случай на група на консолидирана база. Това не следва да пречи на държавите членки да изискват оповестяване на нефинансова информация от предприятия и групи, различни от предприятията, за които се прилага настоящата директива.
- (15) Много от предприятията, които попадат в обхвата на Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, са членове на групи от предприятия. Консолидираните отчети за дейността следва да се изготвят така, че информацията за подобни групи от предприятия да може да бъде предоставяна на членовете и на трети лица. Следователно националното право, уреждащо консолидираните отчети за дейността, следва да бъде съгласувано с цел постигане на целите за съпоставимост и съгласуваност на информацията, която предприятията следва да публикуват в рамките на Съюза.
- (16) Одитори и одиторски дружества, които извършват задължителен одит, следва да проверяват само дали са предоставени нефинансовата декларация или отделният доклад. Освен това следва държавите членки да имат възможност да въведат изискване информацията, включена в нефинансовата декларация или отделният доклад, да се проверява от независим доставчик на одитни услуги.
- (17) С оглед да се улесни оповестяването на нефинансова информация от предприятията, Комисията следва да подготви необвързващи насоки, включително общи и секторни нефинансови ключови показатели за резултата от дейността. Комисията следва да взема предвид най-добрите практики в момента, международните тенденции и резултатите от свързаните с този въпрос инициативи на Съюза. Комисията следва да извършва подходящи консултации, включително със съответните заинтересовани страни. Когато разглежда екологичните аспекти, Комисията следва да обхване поне земеползването, ползването на водите, емисиите на парникови газове и ползването на материали.
- (18) Многообразието на компетенции и становища на членовете на административните, управителните и надзорните органи на предприятията спомага за доброто разбиране на организацията и дейностите на бизнеса на съответните предприятия. То дава възможност на членовете на тези органи да оспорват по конструктивен начин управленските решения и да бъдат по-отворени към новаторски идеи, като по този начин се намери противодействие на сходството на мнения на членовете, също познато като „групово мислене“. По този начин то допринася за ефективен надзор на управлението и успешно управление на предприятието. Следователно е важно да се повиши прозрачността по отношение на прилаганата политика за многообразие. По този начин пазарът ще бъде информиран за практиките за корпоративно управление и ще окаже индиректен натиск върху предприятията за по-многообразни управителни съвети.
- (19) Задължението да оповестяват политиката за многообразие по отношение на административните, управителните и надзорните органи във връзка с аспекти като например възраст, пол или образование и професионален опит следва да се прилага само за някои големи предприятия. Оповестяването на политиката за многообразие следва да бъде част от декларацията за корпоративно управление, както е установено в член 20 от Директива 2013/34/ЕС. Ако не се прилага политика за многообразие, не следва да съществува задължение да се въвежда такава, но декларацията за корпоративно управление следва да включва ясно обяснение защо това е така.

⁽¹⁾ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

- (20) Отбелязват се инициативите на равнището на Съюза, включително отчитането по държави за няколко сектора, както и споменаването, направено от Европейския съвет в заключенията му от 22 май 2013 г. и от 19 и 20 декември 2013 г. на отчитане по държави от страна на големи дружества и групи, а също така подобните разпоредби в Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, както и международните усилия за повишаване на прозрачността в областта на финансовото отчитане. В контекста на Г-8 и Г-20 беше поискано от ОИСР да изготви стандартизиран образец за отчитане, в който многонационалните предприятия да отчитат пред данъчните органи къде по света те реализират печалбата си и къде плащат данъци. Тези нови аспекти допълват предложенията, съдържащи се в настоящата директива, като са подходящи мерки за съответните си цели.
- (21) Доколкото целта на настоящата директива, а именно да се повиши полезността, последователността и съпоставимостта на информацията, оповестявана от някои големи предприятия и групи в целия Съюз, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради своя ефект може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (22) Настоящата директива защита основните права и съблюдава принципите, признати в частност от Хартата на основните права на Европейския съюз, включително правото на свободна стопанска инициатива, правото на зачитане на личния живот и защитата на личните данни. Настоящата директива трябва да се прилага в съответствие с тези права и принципи.
- (23) Поради това Директива 2013/34/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2013/34/ЕС

Директива 2013/34/ЕС се изменя, както следва:

- 1) Вмъква се следният член:

„Член 19а

Нефинансова декларация

1. Големите предприятия, които са дружества, извършващи дейност от обществен интерес, и които към датите на своите балансови отчети надвишават критерия за среден брой служители през финансовата година от 500 човека, включват в доклада за дейността нефинансова декларация, съдържаща информация в степен, необходима за разбиране на развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност, отнасяща се като минимум до екологичните и социалните въпроси и въпросите, свързани със служителите, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите, включително:

- а) кратко описание на бизнес модела на предприятието;
- б) описание на политиките, следвани от предприятието по отношение на тези въпроси, включително извършените процеси на надлежна проверка;
- в) резултата от тези политики;

⁽¹⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

- г) основните рискове, свързани с тези въпроси и имащи отношение към дейността на предприятието, включително, когато е приложимо и пропорционално, неговите стопански отношения, продукти или услуги, които има вероятност да предизвикат неблагоприятни въздействия в тези области, и начина, по който предприятието управлява тези рискове;
- д) нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, имащи отношение към конкретната стопанска дейност.

Когато предприятието не следва политиките по отношение на един или няколко от тези въпроси, нефинансовата декларация представя ясно и аргументирано обяснение за това.

Нефинансовата декларация, посочена в първа алинея, включва по целесъобразност и препратки и допълнителни обяснения за сумите, отчетени в годишните финансови отчети.

Държавите членки могат да разрешават да бъде пропускана информация, свързана с предстоящи промени или въпроси в процес на договаряне, в изключителни случаи, когато според надлежно обосноващото становище на членовете на административните, управителните и надзорните органи, действащи в рамките на компетентите, които са им възложени съгласно националното право, и носещи колективна отговорност за това становище, оповестяването на подобна информация би било в сериозна вреда на търговската позиция на предприятието, при условие че подобен пропуск не пречи на обективното и балансирано разбиране на развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност.

При изискването за оповестяване на информацията, посочена в първа алинея, държавите членки предвиждат предприятията да могат да се позовават на национални, основани на нормите на Съюза или международни рамки, като в такъв случай предприятията уточняват на кои конкретни рамки се позовават.

2. Предприятията, изпълняващи задължението по параграф 1, се считат за изпълнили задължението, свързано с анализа на нефинансова информация, установено в член 19, параграф 1, трета алинея.

3. Предприятие, което е дъщерно предприятие, се освобождава от задълженията, установени в параграф 1, ако това предприятие и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността или отделния доклад на друго предприятие, съставен в съответствие с член 29 и с настоящия член.

4. Когато дадено предприятие подготвя отделен доклад, отнасящ се за същата финансова година, независимо дали се позовава на национални, основани на нормите на Съюза или международни рамки, и обхващащ информацията, изисквана за нефинансовата декларация, предвидена в параграф 1, държавите членки могат да освободят това предприятие от задължението за изготвяне на нефинансова декларация, предвидено в параграф 1, при условие че този отделен доклад:

- а) се публикува заедно с доклада за дейността в съответствие с член 30; или
- б) се прави обществено достъпен в рамките на разумен срок, не по-дълъг от шест месеца след датата на счетоводния баланс, на уебсайта на предприятието, като това се посочва в доклада за дейността.

Параграф 2 се прилага *mutatis mutandis* за предприятията, които изготвят отделен доклад, както е посочено в първа алинея от настоящия параграф.

5. Държавите членки гарантират, че одиторът или одиторското дружество, които извършват задължителен одит, проверяват дали е предоставена нефинансовата декларация по параграф 1, или дали е предоставен отделният доклад по параграф 4.

6. Държавите членки могат да въведат изискване информацията в нефинансовата декларация по параграф 1 или в отделния доклад по параграф 4 да се проверява от независим доставчик на одитни услуги.“

2) Член 20 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната буква:

„ж) описание на политиката на многообразие, прилагана по отношение на административните, управителните и надзорните органи на предприятието във връзка с аспекти като например възраст, пол или образование и професионален опит, целите на тази политика на многообразие, как е била приложена и резултатите през отчетния период. Ако не се прилага такава политика, декларацията съдържа обяснение относно причините за това.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Одиторът или одиторското дружество, които извършват задължителен одит, изразяват становище в съответствие с член 34, параграф 1, втора алинея относно информацията, подготвяна по параграф 1, букви в) и г) от настоящия член, и проверяват дали е представена информацията по параграф 1, букви а), б), д), е) и ж) от настоящия член.“;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки могат да освободят посочените в параграф 1 предприятия, емитирали само ценни книжа, различни от акции, допуснати до търговия на регулиран пазар по смисъла на член 4, параграф 1, точка 14 от Директива 2004/39/ЕО, от прилагането на параграф 1, букви а), б), д), е) и ж) от настоящия член, освен ако такива предприятия са емитирали акции, които се търгуват в многостранна търговска система по смисъла на член 4, параграф 1, точка 15 от Директива 2004/39/ЕО.“;

г) добавя се следният параграф:

„5. Независимо от член 40 за малките и средните предприятия не се прилага параграф 1, буква ж).“

3) Въмква се следният член:

„Член 29а

Консолидирана нефинансова декларация

1. Дружества, извършващи дейност в обществен интерес, които са предприятия майки на голяма група, надхвърляща към датите на своя баланс отчет на консолидирана основа критерия за среден брой на служителите през финансовата година от 500 човека, включват в консолидирания доклад за дейността консолидирана нефинансова декларация, съдържаща информация в степен, необходима за разбиране на развитието, резултатите, състоянието на групата и въздействието на нейната дейност, отнасяща се като минимум до екологичните и социалните въпроси и въпросите, свързани със служителите, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите, включително:

- а) кратко описание на бизнес модела на групата;
- б) описание на политиките, следвани от групата по отношение на тези въпроси, включително извършените процеси на надлежна проверка;
- в) резултата от тези политики;
- г) основните рискове, свързани с тези въпроси и имащи отношение към дейностите на групата, включително, когато е приложимо и пропорционално, нейните стопански отношения, продукти или услуги, които има вероятност да предизвикат неблагоприятни въздействия в тези области, и начина, по който групата управлява тези рискове;
- д) нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, имащи отношение към конкретната стопанска дейност.

Когато групата не следва политиките по отношение на един или няколко от тези въпроси, консолидираната нефинансова декларация представя ясно и аргументирано обяснение за това.

Консолидираната нефинансова декларация, посочена в първа алинея, също така по целесъобразност включва препратки и допълнителни обяснения за сумите, отчетени в консолидираните финансови отчети.

Държавите членки могат да позволят да бъде пропускана информация, свързана с предстоящи промени или въпроси в процес на договаряне в изключителни случаи, когато според надлежно обосноваването становище на членовете на административните, управителните и надзорните органи, действащи в рамките на компетенциите, които са им възложени съгласно националното право и носещи колективна отговорност за това становище, оповестяването на подобна информация би било в сериозна вреда на търговската позиция на групата, при условие че подобен пропуск не пречи на обективното и балансирано разбиране за развитието, резултатите, състоянието на групата и въздействието на нейната дейност.

При изискването за оповестяване на информацията, посочена в първа алинея, държавите членки предвиждат предприятието майка да може да се позовава на национални, основани на нормите на Съюза или международни рамки и в такъв случай предприятието майка уточнява на кои конкретни рамки се позовава.

2. Предприятието майка, изпълняващо задължението по параграф 1, се счита за изпълнило задължението, свързано с анализа на нефинансова информация, посочено в член 19, параграф 1, трета алинея и в член 29.

3. Предприятието майка, което също така е дъщерно предприятие, се освобождава от задължението, установено в параграф 1, ако същото освободено предприятие майка и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността или в отделния доклад на друго предприятие, съставен в съответствие с член 29 и с настоящия член.

4. Когато дадено предприятие майка изготвя отделен доклад за същата финансова година, който се отнася до цялата група, независимо дали той се позовава на национални, основани на нормите на Съюза или международни рамки, и обхваща информацията, изисквана за консолидираната нефинансова декларация, както е предвидено в параграф 1, държавите членки могат да освободят това предприятие майка от задължението за изготвяне на консолидираната нефинансова декларация, предвидена в параграф 1, при условие че подобен отделен доклад:

а) се публикува заедно с консолидирания доклад за дейността в съответствие с член 30; или

б) се прави обществено достъпен в рамките на разумен срок, не по-дълъг от шест месеца след датата на балансовия отчет, на уебсайта на предприятието майка, като това се посочва в консолидирания доклад за дейността.

Параграф 2 се прилага *mutatis mutandis* за предприятията, които изготвят отделен доклад, както е посочено в първа алинея от настоящия параграф.

5. Държавите членки гарантират, че одиторът или одиторското дружество, които извършват задължителен одит, проверяват дали е предоставена консолидираната нефинансова декларация по параграф 1 или дали е предоставен отделният доклад по параграф 4.

6. Държавите членки могат да въведат изискване информацията в консолидираната нефинансова декларация по параграф 1 или в отделния доклад по параграф 4 да се проверява от независим доставчик на одитни услуги.“

4) В член 33 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на дадено предприятие, като действат в рамките на компетенциите, които са им възложени съгласно националното право, имат колективно задължение да направят необходимото:

а) годишните финансови отчети, докладът за дейността, декларацията за корпоративно управление, когато е предоставена отделно, и докладът по член 19а, параграф 4; както и

б) консолидираните финансови отчети, консолидираните доклади за дейността, консолидираната декларация за корпоративно управление, когато е предоставена отделно, и докладът по член 29а, параграф 4,

да се съставят и публикуват в съответствие с изискванията на настоящата директива и когато е приложимо, с международните счетоводни стандарти, приети в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002.“

5) В член 34 се добавя следният параграф:

„3. Настоящият член не се прилага за нефинансовата декларация по член 19а, параграф 1 и консолидираната нефинансова декларация по член 29а, параграф 1 или за отделните доклади по член 19а, параграф 4 и член 29а, параграф 4.“

6) В член 48 преди последната алинея се вмъква следната алинея:

„Докладът също така разглежда, при отчитане на промените в ОИСР и резултатите от свързани европейски инициативи, възможността за въвеждане на задължение, изискващо големите предприятия да изготвят годишен доклад по държави за всяка държава членка и трета държава, в която извършват дейност, съдържащ информация, отнасяща се като минимум до реализираните печалби, платените данъци върху печалбите и получените публични субсидии.“

Член 2

Насоки относно отчитането

Комисията изготвя незадължителни насоки относно методологията за докладване на нефинансова информация, включително нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, с общ и секторен характер, с цел да се способства за подходящо, полезно и съпоставимо оповестяване на нефинансова информация от предприятията. При осъществяването на тези действия Комисията провежда консултации със съответните заинтересовани страни.

Комисията публикува насоките до 6 декември 2016 г.

Член 3

Преглед

Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на настоящата директива, включващ, наред с други аспекти, нейния обхват, по-специално по отношение на големите предприятия, които не са регистрирани за търговия на регулиран пазар, нейната ефективност и предоставеното равнище на насоки и методи. Докладът се публикува до 6 декември 2018 г. и при необходимост се придружава от законодателни предложения.

Член 4

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 6 декември 2016 г. Те незабавно съобщават на Комисията за това.

Държавите членки предвиждат разпоредбите на първа алинея да се прилагат за всички предприятия, попадащи в обхвата на член 1, за финансовата година, започваща на 1 януари 2017 г., или през календарната 2017 година.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 5

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 6

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 22 октомври 2014 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
B. DELLA VEDOVA
